

CEZARINA ADAMESCU

O LECȚIE DE SUPRAVIETUIRE

- CÂND DUMNEZEU DISPUNE IAR OMUL CONSIMTE -

SEMĂNĂTORUL

Editura online - ianuarie 2011

**CÂND DUMNEZEU DISPUNE IAR OMUL CONSIMTE
O RECONVERSIE DE SUCCES, O LECȚIE DE SUPRAVIEȚUIRE**

**POVEȘTEA UNUI TÂNĂR CARE ȘI-A ÎNVINS BOALA ȘI
HANDICAPUL PSIHOMOTOR PRIN PRACTICAREA
TURISMULUI PE BICICLEȚĂ
DIN BREST ÎN NEPAL – CU BICICLEȚA – 20.000 DE KILOMETRI**

Imagine din Irlanda (2009)

În mijlocul copiilor de țărani munteni din Bolivia

În mijlocul Saharei Occidentale în sînul unei familii marocane

Singurătatea Finisterului, la capătul lumii!

Vice campion al Franței la orientare – 2003

10 iulie: trenul pentru Lille (cu bicicleta) pentru întâlnirea cu redactorul de carte.

O reconversie de succes.

CÂND DUMNEZEU DISPUNE IAR OMUL CONSIMTE

O RECONVERSIE DE SUCCES, O LECȚIE DE SUPRAVIEȚUIRE

Nu o dată am văzut cum omul, în încleștarea sa aproape inumană cu propria condiție, iese învingător și încearcă prin toate forțele, să-și depășească propriile limite umane. S-au văzut cazuri situate la limita dintre viață și moarte în care pacienții au învins, acestea fiind socotite adevărate miracole. A nu abandona lupta atunci când cei din jur consideră că totul e pierdut, că nu mai există nici o speranță, constituie, fără doar și poate, o virtute. Chiar și în mijlocul celei mai negre disperări, există o luminiță de speranță. Dumnezeu ne-a dăruit viața, ne-a făcut răspunzători de ea pentru că ne-a dat-o în custodie. De felul cum o gestionăm, vom da socoteală în fața Eternului Creator. Trebuie să conștientizăm atunci când Dumnezeu ne oferă o a doua, o a treia șansă în viață. Să nu risipim nici o ocazie dăruită de Dumnezeu pentru creșterea noastră spirituală, pentru edificare și în final, pentru mântuire.

Un astfel de plan a avut Dumnezeu cu un tânăr de origine franceză, numit Vincent Bernard, astăzi în vârstă de 30 de ani care, până la această vârstă, a avut parte de câteva experiențe limită, în urma cărora altul ar fi cedat demult. Dar constituția lui, vigoarea, tinerețea, practicarea sporturilor de performanță extreme, miracolul care l-a însoțit clipă de clipă, au învins de fiecare dată.

Diagnosticat în urmă cu câțiva ani cu un cancer, cu chimioterapie și radioterapie, Vincent Bernard a avut parte de două accidente cumplite care au avut drept consecință, come profunde, din care, cu greu a ieșit și s-a recuperat în mai bine de un an de tratament intens și kinetoterapie. Practic, a murit și a înviat de mai multe ori. În loc să se prăbușească în abisurile disperării, ale angoasei, ale anxietății provocate de boală și neputință, aflat într-un cărucior pe roțile, Vincent a luat viața de coarne și a hotărât că trebuie să învingă. N-a fost ușor. I-au trebuit un efort de voință supraomenesc, o neconținută luptă cu toate forțele și din toate fibrele, pentru alungarea răului din propriul corp, din minte și inimă.

Șansa lui Vincent Bernard a fost și un program de recuperare intens, la care el a aderat și care l-au pus din nou pe picioare.

Vincent Bernard (nume de actor de cinema) – este un tânăr de peste 1,80 slăbuț, delicat, șaten, cu un trup armonios și bine antrenat, alură sportivă, cu ochi expresivi, cu mâini energice și cu un zâmbet permanent pe chip. E îmbrăcat, cum altfel, decât lejer, sportiv. E de un optimism molipsitor. Când amica mea Doina mi l-a prezentat, în ziua, apoi în seara de Crăciun, n-am crezut că va fi pentru mine o surpriză de proporții, o experiență profundă, aproape o revelație. M-am tot întrebat de ce a vrut să mi-l prezinte, mie special, și nu unor tineri din parohia noastră, deși Vincent a susținut un dialog interesant și cu aceștia.

Până la urmă am înțeles: mi se oferea pe tavă, o cumplită lecție de viață, mie care mă plâng și de o banală durere de dinți și de orice formă de nevralgie. Dumnezeu a vrut să-mi arate, cu delicatețe, care sunt adevăratele probleme ale vieții și cum pot fi ele depășite.

Acest om este un fenomen, atât medical, cât și în ceea ce privește dorința de viață. A învins moartea de mai multe ori. A simțit pe limbă gustul morții și a scuipat-o afară.

Eu caut înțelesuri, semnificații în orice lucru sau întâmplare. Scormonesc adâncurile. Această întâlnire a fost pentru mine un semn benefic că mâna lui Dumnezeu este peste noi și ne ocrotește, ne oferă pe tavă exemple și pilde, în pedagogia Sa Divină, despre cum trebuie să socotim viața care ni s-a dat în custodie.

Un tânăr și poate, mulți alții ca el care au învățat de timpuriu să lupte. Cu boala, cu întâmplarea nefastă, cu destinul. Și-a învins destinul iar acum a pornit – pe două roți – să colinde pământul și să-și împărtășească experiența. A părăsit căruciorul cu roțile pentru alt mijloc de transport: bicicleta. Lumea văzută de el este de la înălțimea celor două roți ale velocipedului său, care parcă s-a lipit de el, făcând corp comun cu omul.

În peregrinările sale a întâlnit oameni obișnuiți și neobișnuiți, s-a confruntat cu situații imprevizibile, a dormit pe unde a apucat, a fost găzduit la țărani, uneori în hambare și grajduri, ori în case de oaspeți, a mâncat aproape orice. În demersul său sportiv, adaptarea este esențială. S-a adaptat oricărei situații și a mers mai departe, învățând câte ceva din culturile și civilizațiile pe care le-a cunoscut pe viu, nu numai din filme și cărți.

Un performeur. Un om frumos, cult, sensibil și interesant, din toate punctele de vedere. Cu maniere și cultură aleasă. Cu educație.

L-am privit cu discreție seara, la un restaurant, unde-și sorbea cu rafinament vinul Malaga din paharul cu picior înalt. Gesturi obișnuite dar la el păreau semnificative, parcă oficiau. Acest om a stat în cărucior cu roțile, a

învățat din nou să meargă, să vorbească, să cerceteze lumea plin de curiozitatea specifică vârstei.

În timp ce alți bolnavi ori accidentați zac precum legumele în paturi ori în cărucioarele lor, apatici, abulici chiar, el s-a zbatut să iasă cu bine din comele profunde, din starea de handicapat și s-a ridicat pentru totdeauna în picioare. Drept și demn. Ca să nu-i facă morții pe plac. A fentat-o.

Vincent Bernard este înscris în Planul lui Dumnezeu ca o pildă de curaj, de înfruntare a condiției umane, de depășire a limitelor fizice și psihice firești, de triumf asupra vieții și morții. O pildă vie de **Înviere**.

Câteva repere biografice ne fac să-l cunoaștem mai bine pe acest tânăr curajos și temerar. Vincent Bernard s-a născut în 18 decembrie 1980 la Mâcon (Saône et Loire). Părinții lui sunt viticultori în Bourgogne du Sud. După un bacalaureat în profil științific, îl regăsim în echipa de rugby Bourgogne Cadet. Pus în fața unei alegeri între știință și sport, Vincent le alege pe amândouă.

Câteva cifre sportive

Vice campion al Franței la cursa de orientare în 2003;

Finalistul Franței la campionatul de cros în 2003 ;

Participare la Turul de navigație din Franța, cu orașul Brest;

De două ori finalist Armonica. (Campionatul de navigație al Franței în meciul de curse-student);

3 selectii de rugby în echipa Bourgogne Cadet.

Rute de ciclism pentru a pregăti proiectul :

Chartres- la Rochelle-Brest toamna lui 2009;

Turul Irlandei în iulie 2009 cu 2000 km parcurși;

Turul Marea Britanie în mai 2008;

Mâcon-Chartres în martie 2008.

Iată cum se prezintă el însuși în blogul personal:

“Inginer Oceanograf la ENSIETA Brest, am avut un parcurs școlar și sportiv reușit și înfloritor în centrul metropolei oceanice, în comuniune cu habitatu-uri naturale: (navigație precum și alte sporturi în aer liber).

Latura mea sportivă a fost întotdeauna condusă de acest traseu și am participat la multiple competiții: campionatul Franței de navigație și orientare în principal.

Latura mea socială a căpătat importanță ca urmare a regreselor psihologice pe care a trebuit să le înfrunt în adaptarea mea. De aceea aș dori să vă împărtășesc experiențele mele pentru a comunica energia mea de viață și capacitatea mea de a mă ridica din nou.”

Nimic nu-i întâmplător, chiar dacă omului nu-i e dat să înțeleagă ce plan are Dumnezeu cu el.

Așadar, o boală năpraznică îi schimbă total cursul ascendent al evoluției sale firești, de adolescent ale cărui idealuri erau cât se poate de înalte și frumoase.

Un cancer cu chimioterapie și apoi radioterapie, urmat de un accident în timpul unui antrenament pentru a deveni ghid montan, o cădere de la 80 de metri înălțime care a avut drept consecință o comă profundă au fost primele obstacole majore înfruntate de acest tânăr.

Apoi, un accident de bicicletă în timp ce mergea cu cca. 30 Km/ oră l-a catapultat pe terminalul de ciment provocându-i un politraumatism facial cu comă artificială. Iată principalele accidente pe care le-a suportat Vincent Bernard până la 28 de ani.

Dar, o energie vitală neobișnuită, așa cum singur recunoaște, i-a permis să-și revină treptat, să se recupereze și să meargă mai departe.

Înscris în programul de recuperare numit **La Resilience** – care este un fenomen psihologic ce constă, pentru persoana afectată de un traumatism, să ia act de evenimentul traumatic pentru a nu cădea în depresie. Refacerea va fi posibilă grație gândirii, cuvintelor și încadrării medicale într-o terapie, într-un program specific. Din peregrinările sale pe velociped, el își notează cu minuție amănunte, rute, oameni, adrese. Și face și fotografiile. Ele sunt martore la aventura extraordinară a lui, care se numește VIAȚĂ!

Proiect Colectiv de asociere – prezentat de Vincent Bernard:

“Crearea unei asociații (Asociația Résilience 29) pentru a se stabili în cazul traumatismelor craniene ale AFTC29 (Asociația familiilor cu leziuni cerebrale traumatice și leziuni ale creierului), un grup ce va monitoriza proiectul cu ajutorul mijloacelor de comunicare moderne. Asociația se va ocupa de alte proiecte la întoarcerea mea. Aceasta reunește persoane din diferite clase sociale și de toate vârstele.

Membrii asociației vor învăța, prin urmare, să utilizeze aceste new media apoi vor putea difuza acest proiect de rezistență ce va oferi dinamica asociației.

Acest proiect va fi, de asemenea, difuzat în sistemul de învățământ, cu mai multe clase de niveluri diferite care urmează din punct de vedere geografic, istoric, în franceză, aceasta aventură sportivă în jurul handicapului și altele.

L’AFTC și Finistère vor fi astfel în fruntea tehnologiilor de comunicație cu acces la diverse medii sociale.

Mediatizarea percepției persoanei cu handicap, pentru a facilita integrarea sa

Ancheta asupra acțiunilor Handisports ce se desfășoară: întâlniri cu organizații din țările din Europa traversate pentru a observa structurile puse în aplicare și diferențele proprii fiecărei țări față de Handicap în legătură cu o viață socială necesară și prin sport.

Efectuarea unei întâlniri înainte de a începe.

Contactarea **Handicap international** pentru a vizita șantierele lor în India (New Delhi) și Népal dar șantierele lor sunt mobile, din fericire și eu sunt la fel. Eu va trebui să îi contactez la fața locului.

Scrierea unui raport cu privire la aceste întâlniri, discuții prin intermediul blogului cu AFTC29 care vor fi difuzate de UNAFTC (Union Nationale des AFTC)”.

Crearea Asociației Resilience 29, în 20 mai 2010 constituie un prilej pentru Vincent Bernard de a se adresa conaționalilor săi, în conferințe expunându-le proiectul lui de a face turul ciclist din Brest în Nepal.

“Salut!

Eu am 29 de ani și după un traumatism cranian căruia i-am fost victimă, am așteptat să demonstrez, în ciuda handicapului, că viața continuă. Handicapul nu rimează cu inerția.

Pentru aceasta, mi-am luat ca obiectiv plecarea din BREST la capătul lumii, la Jhawani în Nepal, într-o altă lume. Voi realiza un studiu social și cultural asupra percepției persoanelor handicapate în afara frontierelor, în mediul sătesc ca și în orașe în care urmăresc:

-a aduna și schimba idei despre practicile culturale și a schimbărilor ce survin în urma handicapului pe tot parcursul drumului din Franța până în Nepal.

-a împărtăși reușitele pentru a favoriza o mai bună recunoaștere și valorizare a aptitudinilor, capacităților și competențelor personale a handicapatilor cu precădere reincluderea lor în societate printr-o privire pozitivă asupra lor;

-de a demonstra capacitatea persoanei de a utiliza resursele psihice și fiziologice pentru a se adapta la noua sa condiție de viață după un accident sau o boală;

-De a creea o dinamică a schimburilor și a legăturilor sociale constante între persoanele handicapate și cetățenii care sunt departe de lumea celor handicapati.

Un punct de întâlnire va permite urmarea în voiajul meu de la Brest a tuturor persoanelor interesate.

Voi prezenta proiectul voiajului meu spre Nepal și crearea unei asociații Resilience²⁹ care mă va susține.

Cu cordialitate, Vincent Bernard”.

Programul complex de recuperare în care a intrat Vincent Bernard vizează domeniile, cultural, sportiv, întâlnirea și cunoașterea altor persoane cu handicap, pentru a se ajuta reciproc.

Vincent a ales pentru recuperarea sa, călătoria cu velocipedul propriu. Putea alege orice alt mijloc, dar a vrut să vadă lumea de aproape. De la înălțimea roților. O lume privită de la jumătate de metru. Pe care o poate pipăi. Doar să întindă mâna. El nu va rămâne închis ermetic în spatele geamurilor blindate și fumurii ale unui bolid de star ori de parlamentar, unde nu-l atinge nici glonțul, nici miresmele reavene ale dimineții. Unde nu poate admira priveliștile încântătoare care alcătuiesc lumea. De unde nu poate privi cerul înstelat de deasupra capului. Nici maica-țărână. El vrea să vadă tot, să știe tot, să intre în contact direct cu natura și cu oamenii. O experiență vitală.

El a călătorit pe toate meridianele, întâlnind oameni și prezentându-le programul său de recuperare și de viață normală. ***Din Brest până la capătul lumii*** – așa titrează un ziar internațional aventura sa.

Aparent, satele nepaleze nu se deosebesc prea mult de cele românești. Aglomerări de căsuțe așezate lângă ape, unde localnicii pescuiesc sau vânează. Atât că timpul în Nepal are alte dimensiuni. Nepalezii nu se grăbesc, fac lucrul cu rost, cu temeinicie. Nimic de prisos, nimic gratuit, lucrurile se așează parcă singure. Munca manuală la țărână îi obligă să o cinstească așa cum se cuvine pentru că ea, țărâna împreună cu apa, îi hrănește și le dă toate cele necesare. Mai mult nici nu le trebuie. Trei vizite în Nepal în ani diferiți l-au ajutat pe Vincent Bernard să-i cunoască și să-i respecte. Mai mult decât atât, să dorească a se întoarce acolo. Pentru aceasta, s-a pregătit temeinic, și-a antrenat corpul, și-a măsurat forțele, și-a exersat voința. Pentru proiectul său. Pentru a-și învinge vulnerabilitățile. Toate acestea i-au dat o motivație, un rost, un țel. Și nu e puțin lucru.

Schimburile inter-culturale cu populațiile rurale, pe tot parcursul traseistic au avut ca rezultat conexiuni spirituale și prietenii trainice. Ba chiar înrudiri spirituale cum e cea cu familia din Nepal pe care o consideră familia lui adoptivă. El a dorit să rămână aproape de lumea agricolă în care a trăit, alături de familia lui, să muncească în aer liber alături de ei și să împărtășească din experiența lor cotidiană. Astfel, a dobândit în Nepal această familie spirituală care l-a adoptat și cu care a păstrat legăturile.

Bicicleta lui năzdrăvană l-a ajutat să ajungă prin locuri noi și să se împrietenească cu oameni. S-a adaptat și și-a schimbat modul de viață după cel al localnicilor. Blogul său la care postează zilnic noutăți, este asezonat cu sute și sute de imagini color, de notițe, de informații despre țările vizitate și multe, multe, peste 200 de fotografii din Nepal. Integrarea în modul nepalez de viață s-a făcut pentru Vincent în modul cel mai firesc, fiindcă țara l-a adoptat, așa cum și el a adoptat-o.

Ciclismul a devenit pentru el, nu numai un sport ci și un mod de viață, un proiect de forță și perseverență. În iulie 2009 el s-a pregătit pentru a face turul complet al Irlandei și a se testa fizic. Proiectul i s-a părut perfect posibil de a străbate 2000 de km pe parcursul unei luni de zile. Plecând din Brest, trecând prin Macon-ul natal, el a luat parte la turul ciclist *veroroute6* pentru a traversa continentul până în orașul Constanța. Trecând prin Elveția, Germania, Austria, Ungaria pentru a ajunge în Constanța (România). Pentru a traversa relieful Turciei și al Iranului și munții cei mai înalți din lume, Himalaya, s-a înscris în programul Karakorum Highway care viza India având ca punct final Nepalul și Jhuwani unde avea să se întoarcă la familia sa adoptivă Srestha care-l aștepta. Acest traseu e o performanță sportivă și o autodepășire fizică. Sfârșind traiectul în familia lui nepaleză el va participa la viața locală și-i va ajuta pe nepalezi la educația din școala sătească.

Urmare a problemelor de sănătate ivite pe parcurs, Vincent a renunțat la activitățile sportive unde excelase până la primul accident. S-a pregătit și a luat o diplomă de ghid montan de altitudine, a făcut mult alpinism, de la cursuri de orientare (vice campion universitar în Franța în 2003), a fost ski nautic, participând la multe campionate ale Franței. El și-a adaptat activitățile la alte discipline în funcție de noile sale capacități.

Mesajul său este unul de speranță. Pentru cei aiidoma lui dar și pentru oamenii perfect sănătoși: fiecare trebuie să se adapteze și să continue să meargă înainte.

Astăzi, ciclismul este pentru Vincent o activitate în care poate să se deplaseze fără repere de performanță. Cu bicicleta el și-a regăsit fericirea efortului sportiv depășit și echilibrului suficient pentru a practica ciclismul, și a-și redobândi capacitățile alterate de primul traumatism crainian.

De ce bibicleta? Din patru motive:

-Acest mijloc de transport necesită un efort sportiv de deplasare continuu;

-Călătorind în acest fel, favorizează schimburile culturale și permite integrarea într-o societate în continuă schimbare pentru a-și învinge progresiv limitele.

-Ciclismul este un mijloc utilizat în Nepal pentru a circula între sate (unde nu există vehicule motorizate și nici șosele asfaltate).

-În timpul precedentelor sejour-uri la familia lui din Nepal (2006, 2007 și 2009).

Pentru fotografii și bloguri din călătoriile anterioare oricine poate accesa:
<http://vincentphotosvoyages.spaces.live.com>

Privitor la condiția sa fizică și practicarea sporturilor, atât cât se poate, având în vedere situațiile prin care a trecut, Vincent povestește că și-a făcut un proiect amănunțit și bine întocmit:

2) Sportivitate

Proiect sportiv de rezistență și perseverență;

Pregătire: în iulie 2009 am plecat să fac turul complet al Irlandei pentru a mă testa fizic. Acest proiect a fost apoi posibil cu 2000 km parcurși într-o lună.

*La plecarea din Brest, trecând prin Mâcon orașul meu natal, intenționez să iau calea **ciclu 6**.*

Pentru a traversa continentul până la orașul geamăn al lui Brest : Constanța.

Eu voi trece deci prin Elveția, Germania, Austria și Ungaria pentru a ajunge la Constanța. (Roumanie).

Apoi eu voi merge să mă întâlnesc cu o prietenă din copilărie instalată la Salonic (Grèce). Apoi voi porni spre relieful Turciei și Iranului pentru a traversa în sfârșit lanțul celor mai înalți munti din lume, Himalaya, cu programul Autostradei Karakorum care mă va duce în India pentru a termina prin Népal și Jhuwani unde îmi voi regăsi familia Srestha care mă așteaptă.

Acest parcurs va fi astfel o realizare sportivă și o depășire fizică.

Sfârșitul călătoriei în familia mea Nepal pentru a participa la viața locală și a ajuta la educație în școala din sat”.

3)Handicap

“Datorită problemelor mele de sănătate a trebuit să renunț la activitățile mele sportive de zi cu zi. Am pregătit diploma de ghid montan pentru a face mult alpinism, de orientare (vice campion universitar al Franței în 2003) și am fost comandantul multor campionate de navigație din Franța. M-am convertit la noi discipline în raport cu noile mele capacități.

Mesajul meu este să ne adaptăm înainte de a continu să avansăm”.

Vincent Bernard face și o pledoarie admirabilă prin exemplul său personal, pentru sportul care are drept mijloc – velocipedul.

“Astăzi mersul pe bicicleta este o activitate în care îmi pot cheltui energia, fără vreun reper de performanță. (...) Cu bicicleta îmi regăsesc bucuria efortului sportiv de rezistență și un echilibru suficient pentru a-l practica, atunci când aceasta din urmă a fost modificată datorită primului traumatism cranian.

Prin urmare este o reconversie de succes.

Aceste acțiuni vor permite să se evalueze percepția de handicap și astfel de a schimba integrarea socială a persoanelor cu handicap în societatea noastră ce merge din ce în ce mai repede și cere performanță”.

Nepal Odată ajuns acolo

“După ce-mi voi regăsi familia mea în Jhawani, eu voi continua până la Lamagaon la vest de Népal.

Acest sat, eu îl cunosc prin intermediul lui Dorje, «nepalez Plougastel », el m-a pus în contact cu asociația « PARTAGE ». Prin intermediul acestei asociații, eu voi vizita și voi ajuta noua școală din micuțul sat Tamang izolat în mijlocul munților, departe de tot”.

Din experiența personală știu că există misionari care aleg locurile cele mai puțin accesibile și mai neprietenoase pentru a-și exercita mandatul încredințat de Dumnezeu, acela de a vesti oamenii Evanghelia. Nu puține sunt cazurile când, europeni și chiar români au plecat în țări îndepărtate pe care abia le puteai descifra pe glob sau pe hartă. Nu știau nimic despre cultura, civilizația, limba, obiceiurile, tradiția acestor țări. Și au mers, înfruntând greutate și lipsuri, primejdii și boli de tot felul, adaptându-se cu greu climei și condițiilor de viață, învățând limba și determinându-i, prin exemplul personal, pe localnici să adopte creștinismul.

Dar în cazul lui Vincent Bernard – catolic practicant, este mai curând vorba de o convertire totală, de o autodepășire din toate punctele de vedere.

Titrăm din ziarele lumii despre acest proiect îndrăzneț al tânărului Vincent:

Articol într-un jurnal de Cluj:
16 dec

Încă un articol într-un jurnal austriac:
15 nov

EXTREMTOUR

Strampeln gegen das Schicksal: Vincent Bernard zeigt wie's geht

GMUNDEN. Das Schicksal hat bei Vincent Bernard gnadenlos zugeschlagen. Eine Krebserkrankung mit 21 Jahren und zwei Unfälle, bei denen er ins Koma fiel, hat der Franzose überstanden. Nun will er alleine mit dem Rad nach Nepal. Letzte Woche machte er in Gmunden Station.

3.200 Kilometer hat er seit dem 21. August bereits hinter sich gebracht. Damals war der 29-Jährige in der Bretagne zu einer rund 20.000 Kilometer langen und rund eineinhalb Jahre dauernden Radfahrt nach Nepal gestartet, wo er einige Monate bei einer Familie wohnen und die Arbeit in der Dorfschule unterstützen will. Seine Tour führt ihn über Österreich nach Griechenland. Über die Türkei, Iran und Usbekistan will er in den Himalaya gelangen.

Krebs und schwere Stürze

Als ob er bis dato nichts erlebt hätte. Dabei ist der bisherige Lebensweg des Weinbauern-Sohnes aus der Bourgogne mit harten Steinen gepflastert. In seinem ersten Studienjahr diagnostizierten Ärzte Krebs. Eine Chemo- und Radiotherapie folgten – ein harter Schlag für den leidenschaftlichen

Vincent Bernards Weg nach Nepal führte ihn auch an den Traunsee.

Sportler. Doch dank seiner Zähigkeit überwand er die Krankheit und schaffte es, „nebenbei“ seine Sportbegeisterung und seinen Studieneifer aufrecht zu erhalten. Er absolvierte ein Ingenieursstudium in Brest (Bretagne), wurde französischer Uni-Vizemeister im Orientierungslauf und nahm als Skipper an den nationalen Segelmeisterschaften teil. Zudem frönte er einer weiteren Leidenschaft: dem Klettern.

Genau dort schlug das Schicksal abermals zu. Beim Training für die Abschlussprüfung zum Bergführer stürzte Bernard 80 Meter in die Tiefe und in ein schweres Koma. Der monatelange Verlust

des Gleichgewichtsgefühls war die Folge. Doch wieder kämpfte sich der Franzose ins Leben zurück. Gerade genug erholt um wieder Sport zu treiben, straukelte er zum dritten Mal. Mit

„*Meine Devise ist: Sich an neue Gegebenheiten anpassen, um weiter vorwärts zu kommen.*“

VINCENT BERNARD

dem Fahrrad prallte er mit 30 km/h gegen einen Brückenpfeiler aus Zement. Aufgrund der starken Gesichtsverletzungen versetzten ihn die Ärzte in ein künstliches

Koma. Seitdem leidet er an einem Schädel-Trauma und Problemen mit der sprachlichen Artikulation.

Als Vorbild für Schicksalsgenossen unterwegs

„Aber ich habe einen immens starken Lebenswillen, der mich immer wieder auf die Beine stellt“, sagt Bernard. Und den will er öffentlich bekunden – mit seiner extremen Fahrt und dem Projekt „Resilience“ („Widerstandsfähigkeit“) will er verzweifelten Leidensgenossen Mut zusprechen: „Wir können vielleicht nicht alles machen, aber immer noch ziemlich viel.“ Man müsse seine Grenzen akzeptieren, aber innerhalb derer immer das Beste geben. Zudem solle man verstehen, dass Menschen mit Handicap kein Mitleid brauchen, sondern Persönlichkeiten mit Schwächen und Stärken sind. „Daher will ich noch bei der Tagesstätte der Lebenshilfe vorbeischaun und dort von meinem Vorhaben berichten. Und dann geht's Richtung Linz“, sagt Bernard bei seinem Stopp am Traunseeufer zum Abschied.

Blog im Internet

Die Erlebnisse während seiner Tour sind im Internet unter www.resiliencevincent.fr zu verfolgen – allerdings nur auf französisch. ■

Articol într-un ziar austriac (în Germania)
08 nov

Kraftwerks-Wintersperren bleiben: „Wir können keine Haftung übernehmen“

OTTENSHEIM/WILHERING/LUFTENBERG. In eine neue Runde gingen die Gespräche zwischen Land, Gemeinden und Austrian Hydro Power (AHP), um die Übergänge der Kraftwerke im Winter offen zu halten. Es gibt Kompromisse.

VON RENATE SCHIESSER

Die Kraftwerksübergänge Ottensheim-Wilhering und Altmünz werden auch im kommenden Winter gesperrt. Allerdings mit kleinen Änderungen. So soll nicht mehr wie im Vorjahr schon ab 1. November alles dicht sein. Bei anhaltendem Schönwetter soll offen gehalten werden. Selbstig im März.

Von Anfang Dezember bis Ende Februar heißt es aber tatsächlich: Nichts und niemand geht mehr auf den Kraftwerksübergängen. Radfahrer sollen

entlang der Radwege rechtzeitig mit Schildern auf die Sperre hingewiesen werden. Darauf einigten sich Land, Gemeinden und Kraftwerksbetreiber AHP bei einem Treffen Ende vergangener Woche.

In Teufels Küche

„Es spielt sich bei der Haftungsfrage“, sagt Karl Buchberger, in dessen Zuständigkeit als Bürgermeister von Luftensberg (SP) der Kraftwerksübergang Altmünz-Asten fällt. Auf der Brücke dürfe nicht gestreut werden, um das Bauwerk nicht zu beschädigen. „Wer soll die Haftung übernehmen, wenn sich da jemand verletzt“, so der Ortschef. „Da kann man ganz schnell in Teufels Küche kommen. Wir hatten ja sogar schon Klagen in der Gemeinde, obwohl gestreut war.“

„Wir werden auch keine Haftung übernehmen“, positioniert sich Amtskollegin Ulrike Böker (Pro Ö) aus Ottensheim. Auch wenn sie mit der Regelung nicht wirklich glücklich ist. „Grundsätzlich ist es eine Verbesserung zum Vorjahr. Aber wir wollten überhaupt die Kraftwerksöffnung über den Winter.“

Böker sieht das Problem als hausgemacht: „Das kommt einfach daher, dass manche Menschen gern anderen die Schuld geben.“ Sprich: Es drohe tatsächlich bald eine Klagefreudigkeit amerikanischen Ausmaßes. „Dann kommt so ein Wahnsinn raus, dass man wegen Einzelpersonen für alle einen Übergang sperren muss.“

Weniger dramatisch sieht es Marco Mühlböck auf der anderen Seite der Donau. „So wie es aussieht, schaffen wir es mit unseren Mitteln nicht, eine Winterrückführung zu erreichen“, ist zwar auch der Wilheringer Bürgermeister (SP) nicht begeistert.

Mühlböck sieht dennoch die Verbesserung: „Im November und März wird bei warmen Temperaturen offen sein.“ Seine Meinung nach sei es auch für den Radtourismus kein Problem: „Radfahrer sind im Winter doch eher wenige unterwegs.“

Land: „Vernünftige Regelung“

Für die, die sich trotz eisiger Temperaturen auf den Drahtesel schwingen, soll es rechtzeitig Hinweistafeln entlang der Radrouten geben, versichert Johann Froschauer, zuständig für das Radwegenetz Oberösterreichs. „Ich glaube, das ist eine vernünftige Regelung. Zumindest in den Monaten, wo es keiner verstanden hat, dass er nicht über das Kraftwerk kann, wird jetzt der Übergang wieder geöffnet“, so der Landesbeamte.

Kraftwerke für Fußgänger und Radfahrer im Winter gesperrt 30100

Vincent Bernard will von Frankreich zum Himalaya radeln. Foto: ber

20.000 Kilometer auf dem Rad

LINZ. 20.000 Kilometer von Frankreich nach Nepal will Vincent Bernard auf dem Rad zurücklegen. In Linz legte der 29-Jährige eine Pause ein.

Der Franzose hat bereits einige Schicksalsschläge hinter sich: Er erkrankte am Krebs, überlebte einen 80-Meter-Sturz in den Bergen und wurde bei einem Fahrradsturz gegen einen Brückenpfeiler schwer verletzt. Noch heute kämpft Bernard mit den Folgen, etwa mit Gleichgewichtsstörungen. Doch Aufgeben ist seine Sa-

che nicht: Seit Ende August strampelt er (nach eigenen Angaben) 20.000 Kilometer vom französischen Brest zum Himalaya nach Nepal, wo er 2011 ankommen will – auch um zu zeigen, dass Menschen mit Beeinträchtigungen viel erreichen können: „Ich hatte eine schwere Zeit, musste oft meine Pläne ändern. Aber es gibt immer eine Möglichkeit, man muss sie nur ergreifen.“

Nach der Reise will er ein Buch über seine Erfahrungen schreiben. Die Tour dokumentiert er auf www.resiliencevincent.fr (lies)

VEREINSNACHRICHTEN, NAMEN & DATEN

Linz

Vortrag: Die Österreichisch-Deutsche Kulturgesellschaft Oberösterreich lud zu einem Vortrag über das Thema „Der

Linz-Land

Bezirkskonferenz: Zu einem Wechsel ist es in der Bezirksorganisation Linz-Land des Pensionistenverbandes

Oberösterreich

Böhmerwälder besuchen Landsleute: Die Linz, mit Böhmerwäldern aus anderen Bundesländern in Kontakt zu

GRATULATIONEN

Ansfelden: Zum 90. Geburtstag von Frau Barbara Gruber gratulierten der Seniorenbund und die Ortsbauernschaft.

Malerei & Skulpturen

ZEIT.

Articol apărut într-un jurnal austriac în timpul trecerii mele prin Linz:

Un articol într-un jurnal german
07 oct

Journées du patrimoine

Au programme des visites

Dans le cadre des journées du patrimoine, le village de Montcaux propose le 18 septembre, de 14h à 17h30, une visite guidée de la commune de Montcaux, village perché du Massif de la Montagne de l'Écluse (www.montcaux.fr).

L'automobiliste

Trouvez, rue du Stade

Afin d'optimiser des travaux de rénovation pour le stade de football, le stationnement sera interdit. Les engins automobiles doivent être garés à l'extérieur du stade, jusqu'au vendredi 10 septembre.

À lire demain

40 ans ça se fête !

La communauté Creusol-Montcaux fête en septembre, ses 40 ans d'existence. Ce rapprochement entre territoires a permis de nombreux aménagements et d'en assurer l'avenir. Des spectacles gratuits seront assurés du 17 au 24 septembre.

AVENTURE. Vincent Bernard est parti de Brest pour rejoindre le Népal en vélo, malgré ses handicaps.

De Brest au Népal en vélo

Résilience. Un phénomène psychologique qui consiste pour un transalpin à se surpasser. Le site web de Vincent reprend ce thème. **20 000 km.** Une estimation de la distance que va parcourir Vincent Bernard en vélo pour rejoindre le Népal.

Vincent Bernard, Méconnais d'origine, réalise un voyage extraordinaire de plus de 20 000 km en vélo jusqu'au Népal. Il a battu lundi à Saint-Vallier.

C'est en gardant ses goûts de cycliste amateur que Vincent Bernard, 38 ans, a présenté lundi son projet grandiose, au sein de la salle Gambetta à Saint-Vallier-rouler : jusqu'au bout de monde ce vélo pour apporter une meilleure perception des personnes handicapées.

Parti le 21 août de Brest, le transalpin originaire de Méconnais a déjà parcouru 1 300 km pour faire un tour de la France, raconte-t-il. Il devrait atteindre la Roumanie en décembre pour ensuite passer l'hiver en Grèce « chez une amie d'enfance ». Viendront ensuite la Turquie, l'Iran, l'Ouzbékistan, l'Inde puis le Népal. Là, le jeune Français renouvellera sa « famille népalaise », rencontrée lors de précédents voyages. Un par-

Vincent Bernard a fait une halte à Saint-Vallier, lundi, pour rencontrer les membres de Leucémie Espoir T1. Photo: C. H.

« Suite à mes accidents, mon ouverture sociale s'est développée. »

Vincent Bernard, cycliste, en route pour le Népal

un accident de vélo quatre ans plus tard lui a ouvert vite deux jours traumatisants. Fortement affecté physiquement, son ouverture est portée par un message pour lui, maladie et handicap ne doivent pas empêcher de faire. Son voyage sera donc ponctué de rencontres avec le monde associatif qui apporte son aide aux personnes handicapées. « Si je peux faire bouger les choses, apporter une note plus positive du handicap, ce sera génial ! » explique-t-il. Ses problèmes de santé lui permettent encore de réaliser « Le vélo me permet de garder un contact avec le sport, et puis au Népal, la population utilise énormément ce moyen de transport », explique-t-il.

que-t-il.

Un ancien sportif de haut niveau

Ancien rugbyman « de l'équipe de Méconnais », Vincent qui a été vice-champion de France de course d'endurance, a pratiqué le mountain bike et la voile à haut niveau. « J'ai dû abandonner le rugby, la voile, la montagne », explique-t-il. « Mais suite à mes accidents, mon ouverture sociale s'est développée. J'ai pu et j'ai intégré au Népal. Je me suis ouvert à autre chose, c'est le principe de résilience, c'est-à-dire sortir d'un choc traumatique et en sortir meilleur », explique-t-il.

Un terme est d'ailleurs repris dans le titre de son site internet (voir note). Marié d'une bulle pour voler, il pourra être localisé au fur et à mesure de son parcours. Un carnet de bord sera régulièrement mis en ligne. L'expérience d'un handicap devient un moyen de partage.

bin au-delà des frontières.

CHAMPELON
www.resiliencevincent.fr

Tous les vendredis, retrouvez votre numéro hebdomadaire

Samedi Cte

Chapelle de la Chapelle

www.samedi.cte.org

À LA RENCONTRE DES FORCES VIVES ASSOCIATIVES

Victime d'une leucémie à l'âge de 20 ans, Vincent a subi deux accidents traumatiques en l'espace de quatre ans. Suite à une intense période de rééducation, le transalpin originaire de Méconnais s'adonne complètement à son projet de rejoindre le Népal en vélo. Un pari pour lequel il a fait appel à l'appui de la communauté des personnes handicapées après du grand public.

Vincent Bernard a présenté son projet aux membres de « Leucémie Espoir T1 » lundi à Saint-Vallier. Photo: C. H.

À la rencontre de Leucémie Espoir T1
Habitant Brest, il a pu rencontrer les Leu-

cémies espoir association partenaire de son projet pour rejoindre le Népal. Vincent a présenté son projet aux membres de la délégation de Saint-Vallier et présenter son projet aux membres de la délégation de Saint-Vallier (voir note). « Vincent nous a permis de nous ouvrir à autre chose, de nous ouvrir à autre chose », assure Maxime Boucard, président de Leucémie espoir T1. Le cycliste rencontre d'autres associations d'aides aux handicapés au cours de son voyage.

CHAMPELON
www.leucemie-t1.org

www.youtube.com/watch?v=BxnwYgzzyJY&feature=channel

www.youtube.com/watch?v=6RGx4GZwpm

Imagini din peregrinările sale pe bicicletă.

Un cycliste décidé à gagner le Népal

Samedi après-midi, à Chartres, devant la boutique Aigle de la place du Cygne où travaille sa cousine, le cycliste Vincent Bernard était une vraie star, accueillie par ses parents et toute sa famille de Neuvy-en-Dunois. Parti de Brest (Finistère) le 21 août, l'ingénieur océanographe veut rallier le petit village de Jhuwari, au Népal, en un peu plus d'un an et demi.

Un village dans lequel il a déjà vécu avec une famille, qu'il compte bien retrouver sur place. Le pari est incroyable, lorsqu'on sait qu'à la suite d'une maladie et d'une série de graves accidents (notre édition de samedi), le sportif de haut niveau de 29 ans souffre de troubles de l'équilibre.

Gonflé à bloc, il prévoit de franchir une centaine de kilomètres par jour, jamais au hasard. Dans chacun des pays qu'il traversera, l'ingénieur a déjà un contact. « Grâce à cela, j'espère que les visas pourront être faciles à obtenir. Le voyage ne me fait pas peur. Et être tout seul est plus facile pour entrer en contact avec les autres », a-t-il ajouté pendant son étape chartraine.

« DONNER DU COURAGE »

Equippé d'une balise de sécurité, soutenu par plusieurs partenaires et en liaison avec la France grâce à un blog, Vincent Bernard se sent investi d'une mission : « J'ai envie de donner du courage à tous les handi-

Chartres, samedi. Vincent Bernard, entouré de ses parents Jean et Marie-Edith, venus l'encourager dans son périple cycliste vers le Népal.

capés et aux personnes accidentées et de changer l'image du handicap. C'est un peu ma destinée, de faire ce voyage. Je ne suis pas en fauteuil roulant, mais mes accidents ont boule-

versé ma vie », ajoute celui qui rêvait de devenir guide de haute-montagne.

J.-M.B.
vincenbe@yahoo.fr
www.resiliencevincent.fr

[Le Journal de Saône et Loire](#)

24 août

CONFÉRENCE

Vincent Bernard au-delà des limites

Originaire de Leytes, Vincent Bernard est ingénieur océanographe à l'ENSITT de Brest. Sa vie est jalonnée d'épreuves, avec notamment récemment d'importants problèmes de santé. Son engagement pour aider les personnes atteintes de haute montagne, il fait une chute de 80 mètres d'une falaise, entre d'autres accidents. Il y a deux victimes d'une chute de plus de 300 mètres et se retrouve dans une boîte de conserve. Son côté aventureux l'a entraîné à participer à la suite de rencontres sportives.

Conférence BERNARD Vincent 20 000 km à vélo
De Brest au Népal pour aller au bout du monde.

qu'il a dû affronter en s'adaptant. C'est pour cela qu'il aimerait partager ses expériences, afin de connaître les attentes de chaque public et permettre de se relayer.

Il a prévu de partir le 21 août d'une grande ville française qui conduira à relief Brest au Népal, soit 20 000 km à vélo.

Il donnera une conférence vendredi 10 septembre 2010 à 18 h 30 - Salle de conférence de la médiathèque de Mâcon.

COMMUNIQUÉ

Infos : Le projet Malenco
Mâcon : www.resiliencevincent.fr

06 LA CHAPELLE-DE-GUINCHAY

LEYNES. 20.000 km pour aller au-delà du handicap, c'est le projet de Vincent Bernard.

De Brest au Népal en vélo

Ingénieur à Brest, Vincent s'arrêtera à Leynes, et donnera une conférence à Mâcon.

Il y a un projet qui peut sembler un peu fou, mais pour lequel les bénévoles l'ont aidé à organiser ces prochaines semaines.

Ingénieur à Brest, Vincent Bernard est parti à vélo à la fin de l'été pour aller à Mâcon, à 200 km de Brest, pour donner une conférence à Mâcon. Vincent Bernard est parti à vélo à la fin de l'été pour aller à Mâcon, à 200 km de Brest, pour donner une conférence à Mâcon.

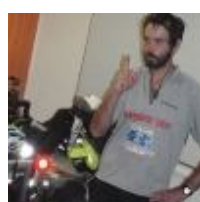
Il y a un projet qui peut sembler un peu fou, mais pour lequel les bénévoles l'ont aidé à organiser ces prochaines semaines.

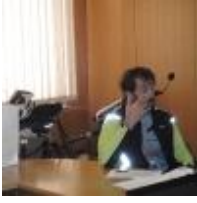
Ingénieur à Brest, Vincent Bernard est parti à vélo à la fin de l'été pour aller à Mâcon, à 200 km de Brest, pour donner une conférence à Mâcon.

Il y a un projet qui peut sembler un peu fou, mais pour lequel les bénévoles l'ont aidé à organiser ces prochaines semaines.

Ingénieur à Brest, Vincent Bernard est parti à vélo à la fin de l'été pour aller à Mâcon, à 200 km de Brest, pour donner une conférence à Mâcon.

Arhiva din noiembrie, 2010

Vineri, 10 septembre 2010 à 18h30 – Mâcon Salle de conférence de la médiathèque

02 sept

Conférence

BERNARD Vincent
20 000 km à vélo
De Brest au Népal pour
aller au delà du HANDICAP

Service Hygiène et Santé
03 85 39 71 76
macon.fr

Vendredi 10 septembre 2010
à 18h30 - Salle de conférence
de la médiathèque

Vincent Bernard – un tânăr care a demonstrat că VIAȚA MERGE MAI DEPARTE, că VIAȚA ÎNVINGE, în pofida tuturor piedicilor. Un om care s-a autodepășit. Un exemplu pentru toți. O pildă de curaj, de luptă, de dăruire. Chiar dacă e o viață în goana roților, viața în trecere (ce altceva este viața, decât o trecere?) – viața de pelerin, viață de contemplație activă și de transpirație, viața de la înălțimea ghidonului de bicicletă.

CEZARINA ADAMESCU, AGERO
7 IANUARIE 2011